

ved at være raadig over Fordringen, ligesom der ofte lides Tab, som Fallenten kunde have undgaaet, naar han var bleven i sin Forretning og efterhaanden paa en lempelig Maade kunde have inddraget sit Tilgodehavende; og endelig er det jo nødvendigt, at Behandlingen betroes til Mand, der ikke kunne være saa nøie inde i alle Fallentens Forhold som han selv, og af hvem der, selv om de medbringe al ønskelig Dygtighed og god Villie, dog ikke kan ventes, at de ved Siden af andre Forretninger skulde vise en saa uafbrudt og kraftig Virksomhed for Boets Anliggender, som Fallenten eller Andre kunde ønske anvendt og mulig selv vilde have kunnet anvende i deres egne Anliggender. Betydelige Omkostninger kunne endelig ved Boer af noget Omfang ikke undgaaes.

Idet vi derfor — i Overensstemmelse med den allerhøieste Befaling — indskrænke os til at omhandle enkelte Punkter i Fallitlovgivningen, have vi troet hensigtsmæssigt at kunne fremsætte vore Bemærkninger og Forslag under følgende Affnit:

I. Fallitens Indtrædelse.

Falliten indtræder enten ved Foranstaltning ex officio af Skifteretten, fremkaldt ved en gjældbunden Mand's Undvigelse, eller ifølge hans egen Begjæring om hans Boes Overtagelse til Skiftebehandling, eller ved Forlangende herom, fremsat af een eller flere Kreditorer.

Om det første Tilfælde indeholdes den fornødne Lovbestemmelse i Frd. 28de Oktober 1702 § 1.

I det andet har hidtil en Erklæring af en Mand om, at han seer sig ude af Stand til at tilfredsstille sine Kreditorer og derfor ønsker sit Bo overtaget til Skifte og Deling, været anseet tilstrækkelig til at begrunde Fallitbehandling, naturligvis under Forudsætning af, at der virkelig eksisterer et Bo; og ligesom den Paagjældende selv bedst maa være sig sin Stilling bevidst, saaledes kan det ei heller antages, at han uden Nødvendighed skulde be-

stemme sig til dette Skridt, medmindre han derved havde svigagtig Hensigt, i hvilket Tilfælde han vil paadrage sig kriminelt Ansvar efter Frd. 11te April 1840 § 54, andet Membrum. Foraaavdit Grosserersekskretets Komite i dens 1ste Forslagspost har villet, at Andragendet om Boets Overtagelse skal være ledsaget af en Status over Boets Aktiver og Passiver samt en nøiagtig Forklaring om Aarsagerne til Boets Insolvents, maae vi bemærke, at ligesom det i alt Fald maa antages, at herved Handelsboer nærmest ere havte for Die, saaledes turde det selv for en Handlende, hvem et uventet tilstød Uheld gjør det nødvendigt pludseligen at opgive sit Bo, hvor overbeviist han end selv er om Nødvendigheden af dette Skridt, være vanffeligt øieblikkeligen at opgjøre en Status over Aktiva og Passiva, som kunde tjene til nogen Veiledning; og hvad den anden opstillede Fordring betræffer, da vilde det vel i Tilfælde af nysansorte Beskaffenhed uden Vanffelighed kunne opgives, hvad der er Aarsag til Boets Insolvents; men hvor denne derimod, som jævnlig træffer, er grundet i en Tid efter anden vorende Underbalance, vilde neppe være andet at vente end almindelige Talemaader om uheldige Conjunkturer, tilstødte Tab o. desl., som Lidet eller Intet ophlyse. Men overalt forekommer det os, at der ei kan være Grund til at stille en Fordring, hvorfra enhver Bedkommende kan med Lethed unddrage sig, nemlig ved at undsige, i hvilket Tilfælde Skifteretten, som alt bemærket, ex officio skal tage Boet under Behandling.

En anden Sag er det, at en saadan Status bør tilvelebringes, saasnart see kan, enten ved Fallenten eller regnskabskyndige Folk, hvorom vi nedenfor skulle yttre os.

Naar endelig det 3die Tilfælde indtræffer, nemlig at een eller flere Kreditorer forlange en Mand erklæret fallit, da har Grosserersekskretets Komite forment (10de Post), at Protest de non solutione af en Bexel i og for sig skulde være tilstrækkelig til at begrunde Opsydelse af et saadant Forlangende. Heri kunne vi imidlertid ikke være enige. Foruden at nemlig — hvad den senere Tid har vist — en Bexeldebitor, skjøndt han øieblikkeligen mangler Kon-